

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcov: **1/ M. H.**, bytom H. X., B., **2/ V. K.**, bytom C. X., Č., **3/ A. M.**, bytom F. X., Č., všetci zastúpení J. P. V., advokátom so sídlom V. X., B., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, za účasti: **Poľovnícke združenie P.** so sídlom N., Č., IČO: X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 810/2009 zo dňa 27. februára 2009, na odvolanie žalobcov v 1/ až 3/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 84/2009-64 zo dňa 25. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 84/2009-64 zo dňa 25. mája 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 25. mája 2010, č.k. 3S 84/2009-64 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcov v 1/ až 3/ rade, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 810/2009 zo dňa 27. februára 2009, ktorým nevyhoveli rozkladu žalobcov v 1/ až 3/ rade a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva

pôdohospodárstva Slovenskej republiky (právneho predchodcu žalovaného) č. 4044/2008-730 zo dňa 3. novembra 2008, ktorým v zmysle § 69 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nebolo vyhovené protestu prokurátora.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom v 1/ až 3/ rade náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že po preskúmaní spisového materiálu neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, keď žalovaný správny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci, tento aj po právnej stránke správne posúdil a vo svojom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcov, uvedenými v odvolaní. Vyslovil, že zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov, tvoriacich poľovný revír, správne posudzovaný ako vec spoločná v súlade s § 139 Občianskeho zákonníka, o ktorej rozhoduje nadpolovičná väčšina, počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov začlenených do príslušného poľovného revíru. Konštatoval, že pokiaľ väčšina vlastníkov spoločného poľovného revíru prijala rozhodnutie urobiť určitý právny úkon v súvislosti s nájmom výkonu práva poľovníctva na spoločný poľovný revír, nevyžaduje sa, aby tento úkon podpísali aj vlastníci, ktorí nesúhlasili s prenájmom svojich pozemkov začlenených do predmetného poľovného revíru. Nájomnú zmluvu môžu v takomto prípade uzavrieť tí, ktorých podiel v spoločnom poľovnom revíri predstavuje väčšinu.

Súd prvého stupňa sa stotožnil so záverom správnych orgánov, že neuzavretie nájomných zmlúv sa všetkými vlastníkami poľovných pozemkov s výmerou viac ako 10 ha nie je prekážkou schválenia tých zmlúv, ktoré boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov. Ich schválením neboli žalobcovia ukrátení na svojich vlastníckych právach. Za správny považoval aj záver žalovaného, že užívateľ poľovného revíru, ktorému vlastníci poľovného revíru, ktorých podiely v spoločnom poľovnom revíri predstavujú väčšinu, postúpili za odplatu zmluvou právo poľovníctva, je zo zákona povinný uhradiť nájomné aj tým vlastníkom spoločného poľovného revíru, ktorí nájomnú zmluvu nepodpísali, pričom výška nájomného je určená sadzovníkom uvedeným v prílohe zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve (ďalej len „zákon o poľovníctve“), ktorý ešte treba na daný prípad aplikovať. Podľa článku II ods. 11

cit. zákona za poľovné pozemky vlastníkov, ktoré sú menšie ako 10 ha prislúcha nájomné obci, v ktorej katastri sa tieto pozemky nachádzajú.

Proti rozsudku krajského súdu podali včas odvolanie žalobcovia v 1/ až 3/ rade a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 810/2008 zo dňa 27. februára 2009 zruší a vec žalovanému vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania. V podanom odvolaní prvostupňovému súdu vyčítali, že poľovný revír posúdil ako vec spoločnú, čo považovali za rozporné nielen s tvrdeniami žalobcov, ale aj žalovaného. Poukázali na časť napadnutého rozhodnutia, v ktorej sa uvádza, že v danom čase účinné právne predpisy tento právny stav neupravovali a z uvedeného dôvodu je potrebné aplikovať ustanovenia o spoločnej veci. Ďalej namietali, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, prečo posúdil poľovný revír ako spoločnú vec. Opätovne uviedli, že nemôže ísť o spoločnú vec, nakoľko ide o súbor vecí (pozemkov), kde každý vlastník má rovnaké práva a vlastnícke právo ku každému pozemku je oddelene vedené. Vzhľadom na uvedené mali žalobcovia za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, keď kvalifikoval poľovný revír ako spoločnú vec. Zároveň vyslovili názor, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil keď neuviedol, prečo poľovný revír ako spoločnú vec posúdil v rozpore s názorom žalobcov, ale aj žalovaného. Konštatovanie, že poľovný revír je vecou spoločnou nijako nerozvinul a v ďalšom texte sa už len venoval dopadom tohto názoru. Preto považovali napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nakoľko súd zásadný právny názor nezdôvodnil, ale ho len skonštatoval.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1/ až 3/ rade nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. mája 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom konania (správneho a súdneho preskúmacieho) je rozhodnutie žalovaného, ktorým nevyhovelo rozkladu žalobcov v 1/ až 3/ rade a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie č. 4044/2008-730 zo dňa 3. novembra 2008, ktorým v zmysle § 69 správneho poriadku nebolo vyhovené protestu prokurátora, podanému dňa 18. augusta 2008 proti rozhodnutiu Krajského lesného úradu v Bratislave č. KLÚ-237/2005 zo dňa 25. júla 2005. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Bratislave č. 197/10/2005 zo dňa 20. mája 2005 o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na poľovné pozemky na majoritnej výmere poľovného revíru Č. D., uzatvorenej medzi prenajímateľmi Slovenský pozemkový fond Bratislava, Združenie majiteľov poľovných pozemkov v k.ú. Č. a nájomcom Poľovníckym združením P.. Súčasne týmto rozhodnutím Obvodný lesný úrad v Bratislave uložil Poľovníckemu združeniu P. podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou zabezpečiť úhradu nájomného v zmysle článku II. ods. 11 zákona NS SR č. 99/1993 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov. Predmetný revír bol pre účely práva poľovníctva posudzovaný ako spoločná vec. Správne orgány pri uvedenom posúdení vychádzali z relevantnej zákonnej úpravy, podľa ktorej poľovný revír je súbor pozemkov vo vlastníctve jedného alebo viacerých vlastníkov, ktorý musí spĺňať kritériá, stanovené v zákone o poľovníctve; nejde pritom o nehnuteľnosť v spoločnom vlastníctve viacerých spoluvlastníkov.

Preto je potrebné prisvedčiť záveru krajského súdu, že v súdnom preskúmvacom konaní nebolo zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní orgánov štátnej správy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu schválením zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva na poľovné pozemky na majoritnej výmere poľovného revíru Č. D., uzatvorenej medzi prenajímateľmi Slovenský pozemkový fond Bratislava, Združenie majiteľov poľovných pozemkov v k.ú. Č. a nájomcom Poľovnícke združenie P., nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcov. Tu je potrebné uviesť, že všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny pri zachovaní zákonných práv menšiny. Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho rozšírenej aplikácii by nemohli byť riešené rôzne bežné životné situácie.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď poľovný revír posúdil ako vec spoločnú v zmysle § 139 Občianskeho zákonníka, nakoľko v prípade, ak vlastník poľovného revíru tento prenajme, tak ho prenajíma ako celok, t.j. nájomca poľovného revíru je oprávnený vykonávať právo poľovníctva na všetkých pozemkoch, ktoré sú súčasťou poľovného revíru, nie len na niektorých poľovných pozemkoch (tieto môžu byť vo vlastníctve rôznych osôb, keďže poľovný revír môže byť tvorený pozemkami jedného, ale aj viacerých vlastníkov). Preto nie je možné v rámci zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva prenajať len časť poľovného revíru, teda len niektoré poľovné pozemky. V tomto zmysle ide o ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, keď z rovnakého právneho názoru vychádzajú napr. rozhodnutia sp. zn. 2Sžo/409/2009 alebo 8Sžo/230/2008.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcov v 1/ až 3/ rade nie je dôvodné a námietky v ňom uvedené sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na základe čoho tento podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobcovia v 1/ až 3/ rade nemali úspech ani v odvolacom konaní.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská